

Notat om forskellige spørgsmål vedrørende adgangen for en udsteder af et betalingsmiddel til at behandle personoplysninger

1. Indledning

Erhvervsudvalget har anmodet om en uddybende besvarelse af spørgsmål nr. 10 til 24, jf. L 63 – bilag 15-18. Spørgsmålene angår dels forskellige aspekter af adgangen for en udsteder af et betalingsmiddel til at anvende og videregive oplysninger om brugeren med henblik på markedsføring, dels forskellige spørgsmål om adgangen til at videregive oplysninger om beløbsstørrelser og saldo til tredjemand.

I dette notat redegøres nærmere for de problemstillinger, som de nævnte spørgsmål rejser. Notatet indledes med en beskrivelse af bestemmelsen i § 12 i forslaget til lov om visse betalingsmidler (pkt. 2). Dernæst redegøres for de bestemmelser i forslaget til lov om behandling af personoplysninger, som har betydning for spørgsmålet om en kortudsteders adgang til at behandle og videregive personoplysninger i markedsføringsøjemed, og for den foreslåede bestemmelse i markedsføringslovens § 6 a (pkt. 3). Herefter gennemgås kort den foreslåede bestemmelse i § 53 a i bank- og sparekasseloven (pkt. 4).

I lyset heraf gives – under pkt. 5 – en samlet besvarelse af spørgsmål 10-15. Endvidere gives der under pkt. 6 en supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 19-21.

Det bemærkes, at Økonomiministeriet og Justitsministeriet har været inddraget i Erhvervsministeriets udarbejdelse af dette notat, og at de to ministerier ikke har haft bemærkninger til notatets konklusioner.

2. Bestemmelsen i § 12 i forslaget til lov om visse betalingsmidler

§ 12 i forslaget til lov om visse betalingsmidler har følgende ordlyd:

»§ 12. Lov om behandling af personoplysninger finder anvendelse med de ændringer, der følger af denne paragraf og af regler udstedt i medfør af § 1, stk. 8.

Stk. 2. Udstederen skal sikre, at brugerens CPR-nummer på et betalingsmiddel ikke må kunne aflæses af andre end udstederen.

Stk. 3. Der må kun ske behandling af oplysninger om, hvor brugerne har anvendt deres betalingsmidler, og hvad de har købt, når det

- 1) er nødvendigt til gennemførelse eller korrektion af betalingstransaktioner eller andre funktioner, som udstederen har knyttet til betalingsmidlet,
- 2) er nødvendigt til retshåndhævelse eller for at hindre misbrug, eller
- 3) er hjemlet ved anden lovgivning.

Stk. 4. Der må endvidere ske behandling af oplysninger om, hvor brugerne har anvendt deres betalingsmidler, når

- 1) der er nødvendigt for udstederens rådgivning af en bruger med henblik på en hensigtsmæssig anvendelse af betalingsmidler, og når de oplysninger, der frembringes, alene angår, hvilke typer betalingsmidler brugeren foretager, eller
- 2) behandlingen er nødvendig for udstederens tilpasning af betalingssystemer, således at disse er sikre, effektive og tidssvarende, og der ikke frembringes oplysninger på enkeltbrugerniveau.«

Bestemmelsen i § 12 regulerer alene adgangen til at behandle oplysninger om, *hvor* et betalingsmiddel har været anvendt, og *hvad* der er købt. § 12 regulerer til gengæld udtømmende, i hvilket omfang en udsteder af et betalingsmiddel må behandle – herunder registrere og videregive – disse oplysninger. Og det følger modsætningsvis af opregningen i stk. 3 og 4 af, hvornår der kan ske behandling af disse oplysninger, at disse oplysninger ikke må anvendes eller videregives med henblik på markedsføring.

I forhold til den gældende betalingskortlovs anvendelsesområde er der sket en præcisering af, hvilke oplysningstyper der må karakteriseres som særligt følsomme ved brug af et betalings-